

10. april 2008

Til Retsudvalget

**Vedr. L67 - Lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love samt ophævelse af lov om registreret partnerskab
(Ægteskab mellem to personer af samme køn).**

Forslaget om at tillade samme-køns ægteskaber indebærer radikale konceptuelle ændringer vedrørende ægteskabet, ændringer der alle fundamentalt forkaster et objektivt fundament til fordel for en subkulturs rent subjektive interesser. Da disse er konceptuelle og dermed definerende er en neutral stilling ikke mulig og det er dermed falsk at fremstille forslaget som et spørgsmål om tilladelse – det er reelt et forslag om at vi alle skal tænke om virkeligheden som den omtalte subkultur ønsker det.

Loven om registreret partnerskab muliggør at mennesker af samme køn kan indtræde i pagter med hinanden der på forskellige relevante områder begunstiges på samme måde som ægtepagter. At der er områder hvor dette ikke er tilfældet skyldes et biologisk, prækulturelt forhold og ikke noget vi som samfund kan omkonstruere efter forgodtbefindende. Dette biologiske forhold er muligheden for forplantning; en omstændighed der gør ægtepagter til noget væsensmæssigt andet end ethvert forhold der kan indgås mellem to af samme køn.

Ægteskabet er et unikt bånd mellem en mand og en kvinde fordi netop disse 2 er nødvendige for at forplantning kan finde sted, og disse 2 også samtidig er tilstrækkelige, når alting virker som det skal.

At forhold mellem to af samme køn er noget andet, bevidnes af det tidligere lovforslag B76, folketingsåret 2006-07¹:

1. I forhold til faderskabssager bedes vi tage stilling til om termen ”far” skal ud. Denne fremmedhed overfor ordet ”far” i faderskabssager er kun forårsaget af at samme-køns forhold skal presses ind i det samme koncept der rummer forholdet mellem en mand og en kvinde. I et traditionelt syn på ægteskabet er det naturligt og passende, at hvis en kvinde får et barn med en mand, så er der også en fader til barnet, og derfor er spørgsmålet om faderskab vigtigt.
2. ”...Hvis det ikke afskaffes så bedes vi om at overveje særregler for samme-køns ægteskaber...”

L67 indeholder lignende betegnelser:

¹ Se Folketingstidende 2006-07, forhandlingerne side 6251 og tillæg A side 4174 og 4175.

1. "Den kvinde, der ikke føder barnet, betegnes som medmoder til barnet. Betegnelsen anvendes i loven i stedet for betegnelsen far i de tilfælde, hvor et barn fødes i et ægteskab mellem to kvinder."

Disse tiltag viser at lovforslaget i virkeligheden drejer sig om en ændring af koncepter så biologisk forankrede som far, mor og ægteskab. En med-moder er en social konstruktion; i dette tilfælde en subkulturs, der ikke har en objektiv biologisk forankring, som far derimod har. "Far" er ikke defineret af os, men *for* os. Derfor bør vi fortsat behandle forhold mellem to af samme køn som noget andet end forholdet mellem en mand og en kvinde. Der findes allerede registrerede partnerskaber og disse bør ikke ligestilles med ægteskabet.

- 1) L67 handler ikke om ligestilling og tildeling af rettigheder, men om at ændre forståelsen af hvad et ægteskab er.
- 2) Homoseksuelle har pr. nuværende præcis samme rettigheder som alle andre, de må ligesom heteroseksuelle gifte sig med hvem de vil, bare det er med en fra det modsatte køn. Dette forhold udspringer fra definitionen af hvad et ægteskab er. Derfor er den rette betegnelse for spørgsmålet ikke homoseksuelles ret til at blive ægtefolk, den ret har de, men derimod om to af samme køn kan få ret til at blive ægtefolk, og dette nødvendiggør en ny definition af hvad et ægteskab er.

Med udgangspunkt i ovennævnte beskrivelse af ægteskabets unikke bånd, så ønsker vi i Nordisk Netværk for Ægteskabet at fastslå at et ægteskab bør defineres som:

Et to-i-et kød forhold mellem to personer, der fuldbyrdes og aktualiseres ved handlinger der er reproduktive af type uanset om de også er det i effekt. (eller er motiveret af et ønske om reproduktion eller ej)

Denne definition anerkender den natur-givne, selvindlysende sandhed at forplantning er et naturligt kendetegn på det unikke ved ægteskabet, og samtidig tager den højde for at dette ikke er et krav der må effektueres, eller endda ønskes effektueret i et forhold. Det at forholdet er af denne type designerer det unikke ved forholdet og gør det til den rette slags.

Disse to forståelser, den traditionelle og den nye kan ikke begge opretholdes. Enten er dette hvad et ægteskab er, og to af samme køn kan derfor ikke ægtes med hinanden, eller også er dette ikke sandt, og der er plads til to af samme køn under paraplyen.

Grundet dette så:

Er der ingen neutral grund på dette spørgsmål, og det er derfor hult når det radikale venstre fremfører dette som et ligestillings krav. Det er positiv særbehandling af en gruppe på en anden gruppes bekostning, når de der er imod lovforslaget fremstilles som mørkemænd, eller som undertrykkere af seksuelle minoriteters rettigheder.

Vores påstand i Nordisk Netværk for Ægteskabet er at der ikke kan være noget naturligt unikt tilbage i det forhold to mennesker indgår i, hvis ikke det har grundlag i det forplantningsdygtige. Det eneste der kan være tilbage vil være arbitrære grænser der senere vil blive udfordret og skubbet af andre minoriteter. Vi beder jer om at forholde jer til følgende spørgsmål:

- a) Hvorfor skal dette forhold være seksuelt af karakter, hvis det ikke er for det forplantningsmæssige?

Ved den traditionelle forståelse af ægteskabet har det seksuelle ikke både et udtryk som noget intimt mellem to mennesker, men også som det der muliggør forplantning og dermed stiftelse af en familie. Fjerner man det forplantningsdygtige bliver det seksuelle noget tilfældigt ved ægteskabet. Men vil det så sige at to venner kan blive gift med hinanden uden at have noget seksuelt samkvem mellem hinanden, bare for at nyde nogle af de goder et ægteskab indstifter? Hvis man vil forhindre sådanne nogle nytteægteskaber, så er man nødt til at gøre det seksuelle til et krav, hvilket klart vil være en mærkelig magt at give en stat. Kun det traditionelle ægteskab giver det seksuelle den rette placering.

- b) Hvorfor kun 2?

Ved den traditionelle forståelse af ægteskabet er to personer tilstrækkeligt til at indstifte dette unikke forhold, men hvis forplantning ikke udgør en kerne af ægteskabet så er der ingen naturlig grund til at begrænse. Andre seksuelle minoriteter vil med rette kunne stille lignende ønsker om ændring af ægteskabslovgivningen senere. Hvad skulle være en ikke arbitrær grund til at forhindre 3 seksuelle partnere i at gifte sig senere?

- c) Kan hvem som helst kalde sig for ægtefolk?

Ved den traditionelle forståelse af ægteskabet er der naturlige biologiske aspekter vi anerkender som forhold der danner naturlige rammer omkring ægteskabet. To fra samme familie kan ikke indgå i et ægteskab og der findes gode naturlige årsager til dette. Med L67 vil der ingen *naturlig* hindring være for at to brødre kan blive gift – eller at en hel familie gifter sig med hinanden, når de alle når over den seksuelle lavalder.

Vi beder jer derudover at overveje følgende:

Om en vedtagelse af L67 ikke uretmæssigt vil diskriminere og udstille en ny gruppe i befolkningen, der så ikke vil være ligestillet – nemlig de der mener at ægteskabet indeholder, som en essentiel kerne, en indstiftelse af et forplantningsdygtigt forhold. Disse har ikke med deres holdning søgt at diskriminere og forskelsbehandle homoseksuelle, men da der ingen neutral grund er på dette spørgsmål vil det have en radikal konsekvens for de mennesker der har et traditionelt syn på ægteskabet.

Vi mener i Nordisk Netværk for Ægteskabet at familien er en alt for dyrebar institution til at gøre den til et socialt eksperiment til gavn for en seksuel minoritet.

Med venlig hilsen

Nordisk Netværk for Ægteskabet

Granbakkevej 46

4295 Stenlille

E-mail: mail@cekem.dk

<http://www.bevaraegteskabet.dk/>

<http://www.bevarekteskapet.no>

”Nordisk Netværk for Ægteskabet er en sammenslutning af kirker og kristelige foreninger som på nordisk plan samarbejder for bevarelsen af ægteskabet som en institution mellem mand og kvinde samt andre underpunkter i relation til etiske spørgsmål og udfordringer for familien. Alene i Danmark har ca. 600 kirker og foreninger tilsluttet sig Nordisk Netværk for Ægteskabet”